

יומא דף לא

שאלה לפי דעת ר' יהודה: אמר ליה אביי לרב יוסף: טבילה זו חוצץ או אינו חוצץ?
תשובה: אמר ליה: כל דתקון רבנן - כעין דאורייתא תקון.

עוד שאלה (לפי רש"י השאלה גם לדעת ר' יהודה): אמר ליה אביי לרב יוסף: ביאה במקצת שמה ביאה או לא?

תשובה: אמר ליה: בהונות יוכיחו, שהן ביאה במקצת, ותניא: מצורע טובל ועומד בשער ניקנור.

שאלה: איבעיא להו: מהו שיעשה סכין ארוכה וישחוט?

תיבעי לבן זומא	תיבעי לרבנן דפליגי עליה דרבי יהודה
עד כאן לא מחייב בן זומא אלא לגואי, אבל לבראי - לא. או דילמא אתי לאימשוכי?	עד כאן לא קאמרי רבנן התם - דלא קא עביד עבודה, אבל הכא דקא עביד עבודה - לא. או דילמא לא שנא?

אין תשובה: תיקו.

חמש טבילות ועשרה קידושין טובל.

תנו רבנן: חמש טבילות ועשרה קידושין טובל כהן גדול ומקדש בו ביום, וכולן בקדש בבית הפרוה, חוץ מראשונה שהיתה בחול על גבי שער המים, ובצד לשכתו היתה. מסקנה מבריתא זו: אמר אביי: שמע מיניה עין עיטס גבוה מקרקע עזרה עשרים ושלוש אמות. דתנן: כל הפתחים שהיו שם גובהן עשרים אמה ורחבן עשר אמות, חוץ משל אולם. ותניא: (ויקרא טו) ורחץ כשו כמי - במי מקוה, כל כשו - מים שכל גופו עולה בהן. וכמה הן - אמה על אמה ברום שלש אמות. ושיערו חכמים מי מקוה ארבעים סאה.

קושי: הא איכא אמה תקרה ואמה מעזיבה!

תירוץ: שערים דבית המקדש, כיון דשישא נינהו - במשהו עבדי להו.

קושי: והא איכא האיך משהו!

תירוץ: כיון דלא הואי אמתא - לא חשיב לה.

פרסו סדין של בוץ וכי

שאלה: מאי שנא של בוץ?

תשובה: כדאמר רב כהנא (על המשנה בלד): "כדי שיכיר שעבודת היום בבגדי בוץ". הכא נמי: שיכיר שעבודת היום בבגדי בוץ.

פשט, ירד, וטבל, עלה ונסתפג.

משנה בדף לד: הביאוהו לבית הפרוה, ובקדש היתה, פרסו סדין של בוץ בינו לבין העם, קדש ידיו ורגליו ופשט. רבי מאיר אומר: פשט, קדש ידיו ורגליו. ירד וטבל, עלה ונסתפג, הביאו לו בגדי לבן, לבש, וקדש ידיו ורגליו.

שיון משנתנינו לשיטת תנאים: אמרוה רבנן קמיה דרב פפא: הא דלא כרבי מאיר. דאי רבי מאיר, כיון דאמר תרי קידושי אלבישה עביד להו, הכא נמי ליעביד תרי קידושי אלבישה. דחייית השיון: אמר רב פפא: בין לרבנן בין לרבי מאיר חד אפשיטה דבגדי קודש, וחד אלבישה. והכא בהא קא מיפלגי: (ויקרא טז) ורחץ וטבל, רבי מאיר סבר: מקיש פשיטה ללבישה, מה לבישה - לובש ואחר כך מקדש, אף פשיטה - פושט ואחר כך מקדש. ורבנן סברי: מקיש פשיטה ללבישה: מה לבישה - כשהוא לבוש מקדש, אף פשיטה - כשהוא לבוש מקדש.

אפשרויות להבין מחלוקת רבי מאיר וחכמים

ר' מאיר	חכמים
פשט, קדש ידיו ורגליו. ירד וטבל, עלה ונסתפג, הביאו לו בגדי לבן, לבש, וקדש ידיו ורגליו	קדש ידיו ורגליו ופשט
קידש על הלבישה - אחד לפני ואחד אחרי	אחד על הפשיטה ואחד על הלבישה
מקיש פשיטה ללבישה, מה לבישה - לובש ואחר כך מקדש, אף פשיטה - פושט ואחר כך מקדש	מקיש פשיטה ללבישה: מה לבישה - כשהוא לבוש מקדש, אף פשיטה - כשהוא לבוש מקדש.

קושי על הדחייה: אמרו ליה רבנן לרב פפא: ומי מצית אמרת הכי? והתניא: **פרסו סדין של בוך בינו לבין העם, פשט וירד וטבל, עלה ונסתפג, הביאו לו בגדי זהב ולבש, וקידש ידיו ורגליו. רבי מאיר אומר: פשט וקידש ידיו ורגליו, וירד וטבל עלה ונסתפג, הביאו לו בגדי זהב ולבש, וקידש ידיו ורגליו.** (ר' מאיר אומר במפורש שקידש פעמיים בהחלפת בגדים הראשונה) **קבלת רב פפא את הדחייה:** אמר להו: אי תניא – תניא.

ר' מאיר	חכמים
פשט	קידש
קידש	פשט
לבש	לבש
קידש	קידש